Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII, Nr. 63 (415) Sâmbătă 6 August 1955 ★ 4 pag.; 15 bani

LUMINĂ ÎN FUNDUL PĂMÂNTULUI

AL. OVIDIU ZOTTA

Soarele nu știe ce-i o mină,
El nicicând acolo n'a pătruns
Da'n adâncuri totuși e lumină
Și căldură e indeajuns.

O lumină mare, fără seamăn
Și-o căldură care-ți dă puteri
Să te simți cu Sfarmă-piatră geamăn,
Gata să sdrobești nu piatră, fier!

Fiindcă'n întunericul de sgură
De prelungi șuvoaie umezit,
Inima minerului căldură-i,
Gândul său, lumină de zenit...

Munca-i grea. Minerul desghioacă
Din strânsoarea stâncilor cărbuni.
Ca'n cuptoare pâinea să se coacă,
Și să meargă vase prin furtuni.

Pentru țara noastră minunată
El din tăinuitul abataj,
Cu comoara de cărbune-odată
Dă comori de cinste și curaj.

...Soarele nu știe ce-i o mină,
El nicicând acolo n'a pătruns
Da'n adâncuri totuși e lumină
Și căldură e indeajuns.

DORINȚA MEA

Am trecut într'o zi pe la mina de cărbuni. Acolo m'am întâlnit cu mulți mineri, dar cel mai mult m'am oprit și am privit la brigada care lucra la combina minieră trimisă din Donbas. Am văzut cum combina singură tae cărbunele, îl sfarmă și în aceiași vreme îl încarcă și în vagoneți. Dela mecanicul combiner am aflat că ea ușurează munca omului de zece ori.

— Ce-ar fi să mă fac și eu combiner? mi-am zis atunci. Și, hotărîrea aceasta am luat-o în serios mai ales acum când am terminat cl. a VII-a.

Aurel BOTICI
Școala de 7 ani nr. 2 Lupeni

TREI BUNI PRIETENI

Noi trei suntem buni prieteni. In timpul examenelor, aproape în fiecare zi mergeam acasă la Vasile să învățăm. Nu odată s'a'ntâmplat să-l auzim pe „nenea Pralea" tatăl lui Vasile, miner fruntaș, decorat cu Medalia Muncii, cum povestea celor din casă despre munca sa din mină, despre tovarășii săi. Vrând, nevrând, trăgeam și noi cu urechea la cele spuse. Câte odată îl rugam și noi să ne povestească despre viața minerilor. Și, încetul cu încetul, îndrăgeam tot mai mult meseria aceasta.

Iar la sfârșitul anului, după examene, ne-am înscris toți trei la școala profesională de cărbune.

Vasile PRALEA
Ion VIERU
Nicolae DIONCA
Școala de 7 ani nr. 1 Lupeni

7 August

Ziua MINERULUI

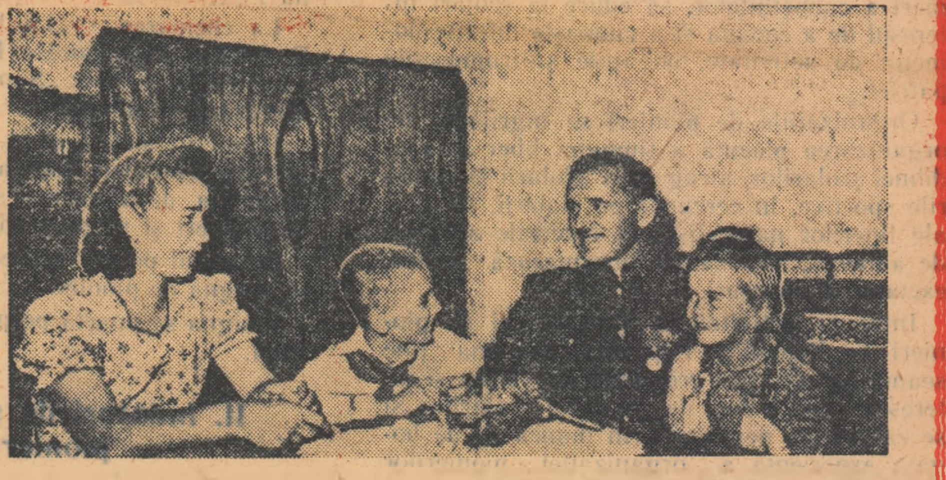
Stăpânii adâncurilor

Acum o zi-două a venit veste: brigăzile lui Ion Balaban și Gherasim Neleaga din Lupeni au scos în luna Iulie câte 700 tone de cărbune peste plan. O veste din acelea simple, pe care le întâlnești adesea prin ziar. Poate că, citind, nu simți pe de-a'ntregul cât de multe și de mari sunt tonele astea. Ei, dar dacă tu, cititorule, te-ai afla într'o gară de pe Jiu când pleacă un tren cu 700 tone de cărbune, s'ar schimba socoteala. E lung tare trenul și dacă stai la ultimul din vagoanele lui pline ochi cu minereul negru și gras, șuerul locomotivei din față răzbate până la tine ca hăt de departe...

Miner. Cuvântul scapără ca o cremene, cuprinzând în el toată frumusețea și bărbăția acestei munci. Răspândiți prin galerii sub coaja pământului, minerii poartă o bătălie necurmată și măreață. Cu puteri de uriaș, stăpânii adâncurilor prăvălesc strat după strat, smulgând bogăția cea neagră. Lumina lămpii la care citești tu cartea ce ți-e dragă se naște cu ajutorul cărbunelui. Trenul ce te poartă vijelios peste văi și dealuri se hrănește cu cărbune. Uzinele care fabrică mașini de tot felul au și ele nevoie de cărbune... Iată dară câte puteri dăruie patriei truda harnicilor mineri. Ei sunt mândri de asta. Și zi cu zi își încordează tăria brațelor și priceperea minții, scoțând la lumină tot mai multe tone din prețiosul minereu. Cine n'a auzit de Eroul Muncii Socialiste Haidu Iuliu, de Kopetin Gheza, de Ion Galovschi, de Mihai Ștefan... Numele lor sunt rostite cu prețuire adâncă de fiecare om al muncii. Mulți dintre ei au ajuns cu producția în anii în care tu, cititorule, vei fi trecut de pragul copilăriei. Ei muncesc vulturește fiindcă își iubesc munca, fiindcă viața le e liberă și senină.

A fost o vreme îndelungată, vremea vechii stăpâniri, când minerii trăiau trai mai negru decât cărbunele, când licuricii lămpilor nu le erau ca azi tovarăși de bucurie, ci tovarăși de robie care luminau fețe supte de foame. Minerii au luptat, s'au împotrivit cu eroism exploatării și robiei. Au dat în lupta aceasta jertfe grele de sânge, dar, alături de întreg poporul obidit, au învins. In munca avântată pentru zidirea viitorului fericit al patriei, minerii țin azi loc de frunte.

Acum, de ziua sărbătorii lor, patria întreagă le trimite salut. Urare fierbinte de victorii mari se îndreaptă către tovarășii dragi care, acolo, în tainițele pământului, smulg să le dea vieții bogății nemăsurate.

Vestitul miner Haidu Iuliu Erou al Muncii Socialiste în mijlocul familiei sale.

Pe ogorul lui Moș Neculai

Moș Neculai se trezi din somn odată cu primul ciripit de rândunică, și începu să se pregătească de drum. Până la câmp trebuia să facă mai bine de jumătate de oră. Pe Vasile, feciorul lui, îl lăsă să mai trebăluiască prin ogradă.

— După ce dai grăunțe la păsări să lași toate și să vii la câmp. Arde soarele a ploaie. Auzi Vasilică?

— Aud tătucă. Iaca, sfârșesc treaba și viu.

★

La câmp, moș Neculai muncește cu multă hărnicie. Spicele se mlădie ca bătute de vânt, sub coasa lui. Privește mulțumit în urmă, la spicele grele culcate acum la pământ. Dar Vasilică de ce nu mai vine? Și când te gândești cât este de lucru: snopii de legat și de așezat în clăi, de adunat spicele...

Ridicând privirile bătrânul văzu cum se înălța de după un deal un nor gros și negru. „Te pomenești că începe și ploaia."

Moș Neculai se încruntă. Ei, dacă ar fi avut mai mulți feciori cum ar mai fi mers treaba!...

In timpul ăsta, acasă, Vasilică se pregătea tocmai să plece. Când să iasă pe ușă, zări la poartă un grup de pionieri. Ii recunoscu imediat. Printre ei era Partinie Gheorghe, Vrabie Elena și alții dintre colegii lui de școală.

— Ce-i cu voi? — întrebă el mirat.

— Te așteptăm pe tine, nu vezi?

Vasilică păru cam încurcat. Ii întrebă din nou:

— Ziceți că aveți ceva cu mine?... Sau poate cu tata? El e la câmp... dar eu mă duc acolo; dacă aveți să-i spuneți ceva, îi spun eu!

Copiii schimbară între ei priviri dar tăcură cu toții. După puțină gândire, Partinie Gheorghe îi răspunse:

— Nu, trebue să mergem noi acolo.

...Porniră. Pe drum, Vasilică le puse multe întrebări, vrând să afle ce treabă aveau cu tatăl lui. Dar nu fu chip. Când au ajuns la câmp, l-au găsit pe moș Neculai muncind de zor. Vasilică vru să alerge spre el să-l anunțe că pionierii aveau să-i spună ceva, când văzu cu uimire că toți cei din grup începuseră să adune poloagele și să le lege în snopi. O parte din ei adunau spicele din urmă. Vasilică pricepu însfârșit tăcerea celor din grupă și bucuros începu și el să lege cu nădejde snopii.

In urma bătrânului, copiii prefăceau brazdele în snopi, apoi în clăi. Douăzeci de mâini se mișcau cu îndemânare dela un loc la altul. Moș Neculai nu prididea uneori să cosească tot atât de repede cât lucrau copiii.

...Când soarele fu învăluit de norii groși, întunecați, pe ogorul lui moș Neculai se înșirau pe două rânduri clăile de grâu.

— Să mergem copii, se adresă moșul grupului de pionieri. Vă mulțumesc pentru ajutorul dat.

★

Pionierii care l-au ajutat pe moș Neculai, învață la Școala mixtă nr. 1 din Tecuci. Ei au ajutat la munca câmpului și pe alți bătrâni. Pentru frumoasa lor faptă pionierească au primit numeroase mulțumiri.

Gh. NEGREA

Aprobat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor

REGULAMENTUL
Organizației de pionieri din Republica Populară Română

Organizația pionierilor este organizația politică de masă a școlarilor din Republica Populară Română. Organizația pionierilor lucrează sub conducerea Partidului Muncitoresc Român. Partidul Muncitoresc Român a încredințat Uniunii Tineretului Muncitor sarcina de a se ocupa de activitatea organizației de pionieri.

Organizația pionierilor din patria noastră este schimbul Uniunii Tineretului Muncitor. Organizația de pionieri pregătește pionierii pentru a intra în rândurile Uniunii Tineretului Muncitor.

Organizația pionierilor din Republica Populară Română ajută Partidul Muncitoresc Român, Uniunea Tineretului Muncitor și școala în educarea copiilor pentru a deveni constructori de nădejde ai societății socialiste. In cadrul organizației de pionieri, copiii sunt educați în spiritul dragostei fierbinți și al devotamentului nemărginit față de patria noastră — Republica Populară Română, față de Partidul Muncitoresc Român și harnicul nostru popor muncitor.

Organizația pionierilor educă școlarii în spiritul prieteniei și frăției cu pionierii Uniunii Sovietice și ai celorlalte țări prietene patriei noastre, contribuie la întărirea prieteniei cu copiii din întreaga lume, sub semnul păcii și înfrățirii între popoare.

In organizația de pionieri școlarii cresc sănătoși, culți, disciplinați, plini de viață, curajoși și fără teamă de greutăți.

O sarcină din cele mai importante a organizației de pionieri este să ajute școlii în lupta pentru însușirea temeinică de către pionieri a cunoștințelor, să educe la școlari interesul de a cerceta și a cunoaște diferite domenii de activitate, bogățiile și frumusețile patriei.

Organizațiile de pionieri se îngrijesc de organizarea plăcută a timpului liber și a odihnei școlarilor, atrag activ școlarii în cercurile sportive, în cercurile pe materii, tehnice, ale tinerilor naturaliști, în cercurile artistice de amatori, inițiază și organizează jocuri, excursii și marșuri.

Intreaga activitate a organizației de pionieri din Republica Populară Română ține seama de inițiativa creatoare, de vârsta și interesele pionierilor, de cerințele școlarilor și se călăuzește permanent în munca sa de bogata experiență a organizației pionierilor „V. I. Lenin" din Uniunea Sovietică.

I. Primirea în organizația de pionieri

1. — In organizația de pionieri sunt primiți școlari între 9—14 ani care sunt exemple la învățătură, respectă disciplina școlară, au o comportare corectă oriunde s'ar afla.

2. — Dreptul de a primi în organizația de pionieri îl au unitățile și detașamentele de pionieri din școli și case de copii.

Unitățile de pionieri create temporar în tabere n'au dreptul să primească noi pionieri.

3. — Școlarul care dorește să devină pionier se adresează președintelui colectivului de conducere al detașamentului sau președintelui colectivului de conducere al unității, atunci când în clasa sa nu există detașament de pionieri. In acest caz, colectivul de conducere al unității va stabili care detașament îl va primi în rândurile pionierilor. Detașamentul îl ajută pe elevul care dorește să intre în organizația de pionieri să se familiarizeze cu textul și conținutul angajamentului solemn, cu îndatoririle și drepturile pionierului, îi explică adâncul înțeles al semnelor și simbolurilor pionierești. O sarcină principală în pregătirea școlarilor pentru a intra în organizația de pionieri revine instructorului de pionieri ajutat de cadrele didactice.

4. — Primirea școlarilor în organizația de pionieri se face individual în adunarea detașamentului sau a unității acolo unde nu sunt detașamente de pionieri.

5. — In adunarea de detașament sau a unității de pionieri, președintele face cunoscută adunării cererea școlarului, iar după discutarea acesteia, prin vot deschis, detașamentul hotărăște aprobarea sau respingerea cererii lui. In aceeași adunare, școlarul rostește angajamentul solemn în fața drapelului roșu al unității, primește cravata și insigna de pionier.

Drapelul unității în adunarea detașamentului va fi adus de cei mai buni pionieri din detașament.

Angajamentul solemn al pionierului.

„Eu, tânăr pionier al Republicii Populare Române, mă angajez în fața tovarășilor mei să fiu credincios poporului român și cauzei Partidului Muncitoresc Român, să fiu un luptător dârz, cinstit și curajos pentru victoria socialismului.

Făgăduiesc să învăț și să mă comport în așa fel încât să devin un cetățean demn al patriei mele — Republica Populară Română".

La chemarea: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fii gata!", pionierul răspunde: „Sunt gata întotdeauna"!, executând și salutul.

Pionierul salută când se cântă imnul de stat al Republicii Populare Române și Internaționala, de asemenea salută pe instructorii de pionieri și pe pionieri.

Pionierul poartă în fiecare zi cravata roșie și insigna de pionier.

Insigna se poartă pe partea stângă a pieptului.

II. Indatoririle și drepturile pionierului

1. — Indatoririle pionierului sunt:

a) să îndeplinească angajamentul solemn;

b) să învețe cu hărnicie, să fie disciplinat în școală și în afara școlii, să respecte învățătorii, profesorii și pe cei vârstnici;

c) să considere munca ca o cinste și onoare, să respecte munca altora, să apere și să păstreze cu grijă bunurile poporului;

d) să ia parte activă la muncile de folos obștesc;

e) să ajute pe părinți cât și pe cei vârstnici;

f) să fie cinstit, drept, modest, bun tovarăș, să aibă grijă de cei mici;

g) să se ocupe cu cultura fizică și sportul.

2. — Drepturile pionierului sunt:

a) să participe la întreaga muncă a grupei sale, a detașamentului său, a unității sale;

b) să participe la discutarea tuturor problemelor muncii organizației de pionieri;

c) să aleagă și să fie ales președinte de grupă, în colectivul de conducere al detașamentului și al unității;

d) să ceară recomandarea unității pentru a intra în rândurile Uniunii Tineretului Muncitor;

e) să participe la activitatea din casele și palatele pionierilor;

3. — Pionierii poartă uniforma: cămașă albă și pantaloni de culoare închisă pentru băieți, bluză albă și fustă de culoare închisă pentru fete.

Pionierii vin în uniformă la adunările și manifestațiile pionierești, demonstrații, parăzi și serbări festive.

4. — Pionierii care au obținut rezultate frumoase la învățătură și în activitatea pionierească sunt stimulați prin:

a) evidențierea în fața grupei sau a detașamentului — după hotărîrea colectivului de conducere al detașamentului;

b) evidențierea în fața unității — după hotărîrea colectivului de conducere al unității;

c) fotografierea în fața drapelului desfășurat al unității, în fața drapelului roșu al organizației raionale (orășenești) de pionieri;

d) expunerea fotografiilor pionierilor evidențiați pe panoul de onoare al școlii;

e) evidențierea celor mai buni pionieri cu Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.

f) Unitățile, detașamentele și instructorii de pionieri care au obținut cele mai frumoase rezultate în muncă sunt trecuți în cartea de onoare a C.C. al U.T.M.

5) — Față de pionierii care nu îndeplinesc sarcinile care le revin se pot lua măsuri, în raport cu gravitatea abaterii și anume:

a) observație sau mustrare din partea colectivului de conducere al unității sau al detașamentului.

b) discutarea abaterii în adunarea grupei sau a detașamentului;

c) mustrarea în fața grupei sau a detașamentului — după hotărîrea colectivului de conducere al detașamentului;

d) mustrarea în fața unității — după hotărîrea colectivului de conducere al unității.

La discutarea faptelor pionierilor care s'au abătut dela îndatoririle ce le revin, să fie asigurată o analiză temeinică și plină de grijă.

Măsurile care se iau trebue să aibă ca scop educația sănătoasă a pionierului pentru a deveni în scurt timp exemplu la învățătură și în activitatea pionierească.

III. Unitatea, detașamentul și grupa de pionieri

1. Unitatea de pionieri.

a) Temelia organizației de pionieri o constituie unitatea de pionieri. Unitatea de pionieri se poate constitui acolo unde sunt cel puțin 3 pionieri. Toți pionierii dintr'o școală sau casă de copii alcătuiesc o unitate de pionieri. In mod temporar se pot constitui unități de pionieri și în tabere.

b) Unitatea de pionieri este condusă de un colectiv de conducere format din 3-15 membri.

c) Colectivul de conducere este ales prin vot deschis pe timp de un an de adunarea unității care se ține la începutul anului școlar.

d) După ce colectivul de conducere al unității a fost ales, în prima adunare alege din rândurile sale președintele colectivului de conducere al unității. Ceilalți membri ai colectivului de conducere al unității primesc sarcini temporare, în raport cu cerințele muncii.

REGULAMENTUL
Organizației de pionieri din Republica Populară Română

e) Colectivul de conducere coordonează și organizează întreaga activitate a pionierilor din unitate. Sub conducerea instructorului superior de pionieri, împreună cu directorul, diriginții de clasă și învățătorii școlii, colectivul de conducere al unității stabilește planul de muncă, trasează sarcini detașamentelor, controlează îndeplinirea acestora și organizează în mod direct acțiunile mari pe toată unitatea.

f) Colectivul de conducere al unității urmărește ca toți pionierii să învețe bine, să fie disciplinați, să participe la activitatea obștească. El organizează adunări pionierești, concursuri, expoziții, excursii prin ținutul natal, întreceri sportive, urmărind în același timp ca pionierii să nu fie supraîncărcați cu sarcini obștești.

g) Unitățile de pionieri care au mai puțin de 10 pionieri nu-și aleg colective de conducere, ci numai un președinte de unitate.

h) Unitatea de pionieri are dreptul să dea pionierilor recomandări pentru a intra în U.T.M. Pentru a primi recomandarea unității, pionierul care dorește să intre în rândurile Uniunii Tineretului Muncitor se adresează verbal colectivului de conducere al detașamentului. Problema recomandării se discută în prealabil în colectivul de conducere al detașamentului și se hotărăște de colectivul de conducere al unității. Pionierii care au fost primiți în U.T.M. și fac parte din activul pionieresc, rămân pe mai departe în aceleași funcții.

i) Pentru conducerea unităților de pionieri, comitetele raionale și orășenești ale Uniunii Tineretului Muncitor numesc instructori superiori de pionieri. Ei sunt aleși dintre acei membri ai U.T.M. care sunt cei mai bine pregătiți pentru această muncă.

j) Instructorul superior de pionieri este organizatorul muncii pionierești, educatorul și tovarășul cel mai apropiat al pionierilor, el muncește în strânsă legătură cu directorul școlii, cu profesorii și învățătorii făcând parte din consiliul pedagogic al școlii sau al casei de copiii. Munca sa este îndrumată de comitetul raional sau orășenesc al Uniunii Tineretului Muncitor.

k) Instructorul superior de pionieri face parte de drept din colectivul de conducere al unității fiind numit de comitetul raional sau orășenesc al Uniunii Tineretului Muncitor.

l) Unitatea de pionieri ține legătura cu comitetul raional sau orășenesc U.T.M., cu conducerea școlii și cu persoanele din afara școlii, prin instructorul superior de pionieri.

m) Fiecare unitate are drapelul roșu, simbolul cinstei și unității tinerilor pionieri și devotamentului lor față de patrie, față de cauza Partidului Muncitoresc Român. Drapelul unității se scoate la adunările de unitate, parăzi, demonstrații și serbări. Drapelul este purtat de stegarul unității însoțit de alți doi pionieri, care formează garda drapelului. Unitatea are goarnă și tobă.

n) Unitatea își desfășoară activitatea pe baza unui plan, ține cel puțin o adunare pe pătrar. In unitățile de pionieri unde nu sunt detașamente, adunările unității se țin cel puțin odată pe lună.

2. Detașamentul de pionieri.

a) Detașamentele de pionieri se crează în toate unitățile de pionieri care au peste 20 de pionieri. In școlile mixte și detașamentele sunt mixte. Unitățile de pionieri care au 10—20 pionieri nu se împart pe detașamente. Detașamentul se constituie de regulă din pionierii din aceeași clasă sau din clase apropiate.

b) In fruntea detașamentului de pionieri se află un colectiv format din 3—5 membri, ales de adunarea detașamentului de pionieri prin vot deschis. In prima sa adunare, colectivul de conducere alege din rândurile sale președintele colectivului de conducere al detașamentului. Ceilalți membri ai colectivului de conducere al detașamentului primesc sarcini temporare pe baza necesităților muncii.

c) Pentru conducerea detașamentelor de pionieri, comitetele raionale și orășenești U.T.M. selecționează, pregătesc și numesc instructori din rândul celor mai activi utemiști din școlile medii, institute de învățământ superior, întreprinderi, instituții, G.A.C., G.A.S., S.M.T., recomandați de către organizațiile de bază U.T.M. Aceștia muncesc sub conducerea instructorilor superiori de pionieri și în strânsă legătură cu învățătorul și dirigintele clasei. Instructorul de detașament intră de drept în colectivul de conducere al detașamentului.

d) Sub conducerea instructorului de detașament și împreună cu învățătorul sau dirigintele clasei, colectivul de conducere al detașamentului organizează întreaga activitate a detașamentului. Detașamentul își desfășoară activitatea după un plan de muncă întocmit pe un pătrar școlar. El ține cel puțin o adunare pe lună.

e) Fiecare detașament are un steag roșu triunghiular, pe care se scrie numărul detașamentului, dat de colectivul de conducere al unității. Steagul detașamentului este purtat de un singur stegar și este scos la adunările detașamentului, demonstrații și parăzi. Detașamentul are o goarnă și o tobă.

3. Grupa de pionieri.

a) Grupele de pionieri se crează în toate detașamentele care au peste 10 pionieri, precum și în unitățile de pionieri care au 10—20 de pionieri. Grupa de pionieri se constituie ținând seama de dorința pionierilor, cuprinzând pionieri din aceeași clasă. Grupa pionierească este colectivul unde se poate manifesta din plin inițiativa și activitatea creatoare a copiilor.

b) In fruntea grupei se află președintele de grupă, ales la începutul anului școlar de adunarea grupei, prin vot deschis. Președintele de grupă răspunde în fața colectivului de conducere al detașamentului de întreaga activitate a grupei.

c) Grupa nu are plan de muncă. Ea lucrează pe baza sarcinilor primite din partea colectivului de conducere al detașamentului și pe baza propunerilor membrilor grupei. Grupa ține adunări de două ori pe lună.

4. — Membrii și președinții colectivelor de conducere ale unităților și detașamentelor și președinții de grupe poartă pe mâneca stângă, mai sus de cot, semne distinctive de culoare roșie, cu lungimea de 4 cm. și lățimea de 1 cm.

— Președintele colectivului de conducere al unității poartă trei semne.

— Președintele colectivului de conducere al detașamentului și membrii colectivului de conducere al unității poartă două semne.

— Președintele de grupă și membrii colectivelor de conducere ale detașamentelor poartă un semn.

IV. Organizația Raională, Orășenească, Regională și Republicană a pionierilor

a) Unitățile de pionieri din toate școlile dintr'un raion sau oraș formează organizația raională sau orășenească a pionierilor.

b) Organizația raională sau orășenească a pionierilor are drapelul roșu pionieresc, care este scos la demonstrații în zilele sărbătorilor naționale și revoluționare, la adunările pionierești și alte acțiuni de masă desfășurate de organizația raională sau orășenească a pionierilor. Drapelul roșu se păstrează la comitetul raional sau orășenesc al Uniunii Tineretului Muncitor.

c) Organizațiile raionale și orășenești ale pionierilor dintr'o regiune alcătuiesc organizația regională a pionierilor. Conducerea organizațiilor raionale, orășenești și regionale ale pionierilor se realizează, din însărcinarea organizațiilor de partid, de către comitetele regionale, raionale și orășenești ale U.T.M.

d) Toate organizațiile regionale ale pionierilor din țara noastră formează organizația pionierilor din Republica Populară Română. Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, conducerea activității practice a organizației de pionieri din R.P.R. revine Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

V. Uniunea Tineretului Muncitor, Organizația de pionieri și școala

Una din sarcinile principale ale Uniunii Tineretului Muncitor este aceea de a îndruma în permanență activitatea organizației de pionieri din Republica Populară Română.

Organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor trebue să îndrume activitatea unităților și detașamentelor de pionieri, pentru ca fiecare pionier să constituie un exemplu la învățătură și disciplină, în comportarea lui în școală, pe stradă, în familie și ori unde s'ar afla.

Uniunea Tineretului Muncitor trebue să conducă și să îndrume zi de zi activitatea organizației de pionieri, încât ea să devină un ajutor prețios al școlii și profesorilor în lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură și formarea disciplinei conștiente la pionieri și școlari.

Uniunea Tineretului Muncitor trebue să selecționeze și să pregătească temeinic cadrele care lucrează în rândurile pionierilor.

Organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor au datoria să se îngrijească de presa și literatura pentru copii, de activitatea caselor și palatelor pentru pionieri, a taberelor pionierești, a secțiilor de copii de pe lângă cluburile sindicatelor și bibliotecilor publice și a taberelor de copii.

Organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor desfășoară munca în rândurile pionierilor, în strânsă legătură cu organele de învățământ și cu colectivele pedagogice ale școlilor și ale caselor de copii.

Directorii de școală, învățătorii și profesorii ajută activitatea organizației de pionieri considerând-o ca o parte importantă a muncii de învățământ și de educare patriotică a tineretului școlar, ajută instructorii superiori și instructorii de detașamente în întreaga lor activitate, stimulează prin toate mijloacele inițiativa și munca pionierilor, crează condiții necesare pentru o largă și bogată activitate a detașamentelor și unităților de pionieri.

Gh. Tomozei

„UNDE EȘTI COPILĂRIE..."

— Evocări din copilăria lui Eminescu —

(continuare din Nr. 59)

„Ameţiţi de limbe moarte, de planeţi, de colbul şcolii..."

Ruperea de satul drag şi venirea într'un oraş cu ziduri reci, întunecoase şi neprimitoare nu i-a fost pe plac lui Mihai. Dascălii dela şcoală erau severi peste măsură. Lecţiile erau în mare parte ameţitoare aiurări în limbile moarte ale unor profesori ce dispreţuiau limba poporului, limpede şi melodioasă.

Locuia, laolaltă cu mulţi alţi colegi, la un birjar pe nume Ţirţec. Şi cum birjarul avea obiceiul vrednic de laudă de a îngriji o livadă de mere care făceau cu ochiul, nopţile de vară se transformau în nopţi de pradă. După ce uşurau ramurile de mere, băieţii le înmagazinau în sânul cămăşilor suficient de încăpătoare. Apoi, ascunşi în pivniţă, îl strigau pe nefericitul Ţirţec băgându-l în sperieţi. Ba, ca să se răzbune pentru mâncarea proastă care li se dădea, şcolarii au născocit şi alt mijloc de a-l face pe birjar să tremure ca varga. Intr'un pepene golit de miez aprindeau un cap de lumânare şi scobeau ochii şi gura în coajă. Iar Ţirţec era încredinţat că noaptea este onorat de vizita stafiilor.

Dar băieţii făceau şi alte năzbâtii. Obosiţi de hoinăreală, veneau la Mihai cerându-i să le spună basme sau istorisiri citite de prin cărţi şi când povestitorul nu voia să le vorbească, era bătut cu perne.

Alteori, se duceau cu toţii în pod, se mânjeau pe faţă cu felurite boieli şi jucau nesfârşite piese de teatru, în care fiecare actor spunea tot ce-i trecea prin minte. Erau, pe rând, împăraţi, haiduci, cavaleri medievali sau profesori.

Uneori, plictisit de viaţa dela liceu, Mihai, fugea acasă. Ascuns într'o haraba de marfă trecea pe drumurile Moldovei, până i se arătau în zare acoperişurile Ipoteştiului. De teamă să nu fie trimis înapoi, nu îndrăznea să intre dintr'odată în casa părintească. Dar repede i se băga de seamă sosirea...

— Ira! Ia te uită Ralucă, cum seamănă băiatul cela cu Mihai. Semăna atât de bine încât tatăl a pus pe-un vizitiu, Vasile Rusu să i-l aducă. A doua zi, bătrânul se scula de cu zori, să-l ducă „pe tâlhar la şcoală".

Şi Mihai venea iarăşi în oraşul cu ziduri, mohorîte, la lecţiile plictisitoare şi la livezile lui moş Ţirţec.

Dar aveau şi-un dascăl drag, profesorul de „limbământ românesc" Arune Pumnul. Bătrânul avea o bibliotecă din care împrumuta cărţi tinerilor învăţăcei. Pe Eminescu l-a iubit şi l-a adus chiar în casa sa.

Alături de casa bătrânului profesor era o căscioară simplă, în care locuiau câţiva elevi ai gimnaziului. Aci, Pumnul a alcătuit o bibliotecă pentru „gimnazişti" cu cărţi literare şi istorice. Bibliotecar era Eminescu. Se întâmpla câteodată ca dascălul să vie în mijlocul harnicilor cititori şi se încingeau astfel discuţii patriotice aprinse, care durau uneori până în zori.

Dar într'o noapte, lumina dela fereastra profesorului n'a mai scânteiat ca altădată. Ochii bunului Arune Pumnul se închiseseră pe veci.

Mihai a scris atunci o poezie, prima lui poezie publicată, în care versurile clocoteau de durere pentru pierderea dascălului drag.

Dar nu lumea prăfuită a cataloagelor şi a claselor vechi îl chema pe Mihai. Alte drumuri îl chemau spre ele, strălucirea îndepărtată, părelnică a viselor îi lumina fiinţa. El caută prilejul să scape de oraşul în care se simte încătuşat.

Prilejul se iveşte curând.

„Mai suna-vei dulce corn..."

Intr'o primăvară, pe zidurile oraşului au apărut afişe albe care vesteau venirea trupei de teatru de sub conducerea fraţilor Vlădiceşti şi a Fanny-ei Tardini, cu un repertoriu de peste 35 de piese. Infloreau salcâmii.. Eminescu a privit afişele şi din clipa aceea gândul nu i-a mai zburat decât la lumea acelor piese.

Cu ochi uimiţi privea cum se întrupează în cadrul pereţilor de pânză ieftină, zugrăvită stângaci, drame interesante. Era aşa de impresionat de jocul actorilor încât fugea dela şcoală zile întregi ca să se ducă la teatru.

Actorii l-au primit în sânul zgomotoasei lor familii şi pe semne că au căutat să-i dovedească frumuseţea muncii lor.

In Mai, trupa a plecat...

In soarele asfinţitului de primăvară, căruţele s'au înşiruit pe drum şi actorii s'au îndepărtat spre alte oraşe. Odată cu plecarea lor, a dispărut şi Mihai.

Poate că va fi mers şi el pe drumuri cu căruţele teatrului.

Eminescu la 16 ani

In ultima dintre ele, în nopţile senine va fi privit cerul limpede, şi trecând prin satele risipite va fi auzit glasul cornurilor tânguioase, sunând stins, tot mai stins ca nişte cântece amintind de copilăria lui trecută.

„Mai suna-vei dulce corn,
Pentru mine vreodată?"

„La castel la poartă calul Stă a doua zi în spume"

Cel mai mare poet al poporului nostru, a dus o viaţă plină de amar. Visurile anilor copilăriei lui le-a spulberat pe rând, crivăţul nedreptelor orânduiri. Orânduirea marilor moşieri şi capitalişti care mai târziu au tras cu tunul în muncitori şi ţărani a vrut să-l sortească pieirii. A dus o viaţă de adânci mizerii şi a murit înainte de vreme la cel de-al treizecişi-nouălea an de viaţă.

Dar poeziile lui ne-au rămas.

Ele sunt ale noastre, cititorule. Ale noastre fiindcă el şi-a scris versurile pentru viitorul în care presimţea că acei mulţi şi simpli vor învinge.

Poeziile lui au fost inspirate din viaţă. La Dumbrăveni, sat în apropierea Ipoteştilor, era moşia boieroaicei Băluşoaia. La curtea conacului se afla şi o fată frumoasă, nepoata stăpânii care a fost sortită să-i fie nevastă unui boier. Dar fata s'a îndrăgostit de un fecior voinic al lui Gheorghe Hodoroabă din Vereşti. Se întâlneau într'ascuns. Odată fata a furat din şipotul mătuşii 300 de galbeni şi a fugit călare până la apa Sucevii, unde flăcăul o aştepta. In asfinţit, calul s'a întors la castel cu şeaua goală.

Aceasta este o poveste adevărată. Ducându-se cu fratele său la Dumbrăveni, Eminescu a scris pe poarta castelului cu creta, versurile pe care mai târziu le-a adăugat poeziei sale „Făt Frumos din tei".

„La castel la poartă calul
Stă a doua zi în spume,
Dar frumoasa lui stăpână
A rămas pierdută'n lume".

Poezia aceasta are mireasma învăluitoare a basmelor poporului şi cititorul nu o poate uita.

Nu va uita cititorul poezia „Impărat şi proletar" unde se zugrăveşte tabloul crud al orânduirii nedrepte în care cei bogaţi petrec o viaţă plină de plăcere iar poporul trăieşte în mizerie. Basmele lui Eminescu, povestite în serile lungi de iarnă, la gura sobei plină de jăratic, ne aduc în faţa ochilor întâmplări minunate, cum sunt de pildă peripeţiile lui Călin-Nebunul sau ale lui „Făt Frumos din lacrimă".

Azi, în patria noastră liberă, poezia lui Eminescu ne luminează fiinţa ca un luceafăr cu scânteiere veşnică.

„...A turna în formă nouă limba veche şi'nţeleaptă"

Aceasta a fost una din marile străduinţi ale poetului. Vechea limbă plină de înţelepciune a poporului, el a turnat-o în tiparele unor idei noi, cerute de evenimentele timpului său. Şi dacă se poate face o călătorie în trecut, în viaţa lui Eminescu o călătorie mai interesantă s'ar putea face în opera sa, atât de iubită de poporul nostru. Aşa, de pildă, Scrisorile sale ne-ar putea înfăţişa tablouri vii ale vieţii trecute în care cei ce muncesc erau oropsiţi de către marii boieri. Poetul a chemat în sprijinul cuvintelor sale răzvrătite măreţele figuri ale istoriei. Ii este cunoscută oricui scena întâlnirii dintre Baiazid şi Mircea din Scrisoarea III-a sau oglindirea Comunei din Paris în poezia „Impărat şi proletar".

„Luceafărul", „Sara pe deal", „Ce legeni", „Peste vârfuri" sunt numai câteva din poeziile lui Eminescu care au stârnit un adânc răsunet în poezia noastră. Vor trece secole şi milenii şi versurile poetului îşi vor păstra aceiaşi strălucire, cântecele sale vor fermeca generaţia viitorului şi vor înfrumuseţa sufletul oamenilor.

Se cuvine deci să ne aplecăm cu multă dragoste asupra cărţilor sale şi să-i cunoaştem foarte bine viaţa. Trebue să ne cunoaştem ţara, să-i admirăm frumuseţile pe care cu atâta patimă fierbinte le-a cântat Eminescu...

★

Să ne întoarcem din călătoria noastră cititorule...

Intr'un cimitir bucureştean se află mormântul lui şi o inscripţie:

„Cum n'oi mai fi pribeag
De-atunci înainte
Aduceri aminte,
M'or troeni cu drag"...

Aşa cum ai vrut, neîntrecutule poet, floarea teilor îţi troeneşte locul de veci, aşa cum ai vrut, în nopţile adânci, peste înălţimi, alunecă luna... Ai vrut să fi îngropat la malul mării, să asculţi glasul eternelor ape. Şi dorinţa aceasta ţi-a fost împlinită fiindcă asupra mormântului tău pluteşte marea nezăgăzuită a oamenilor. Suntem o mare, suntem mulţi, milioane de prieteni ai tăi, îţi mulţumim pentru tot ce ne-ai dat şi veşnic, aducerea aminte te va troeni cu drag...

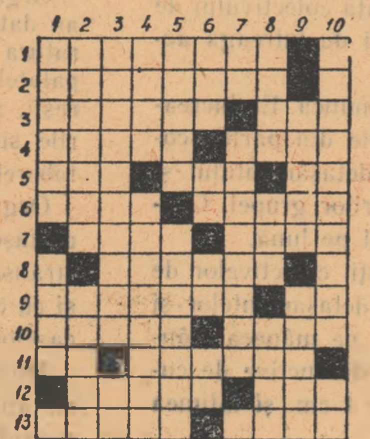
(sfârşit)

Cel mai bun dezlegător

Publicăm astăzi cea de a doua serie a jocurilor din cadrul concursului „Cel mai bun deslegător". Amintim participanţilor la acest concurs că deslegările jocurilor se trimit toate într'un singur plic între 15 Septembrie şi 1 Octombrie a.c.

Despre scris

(10 puncte)

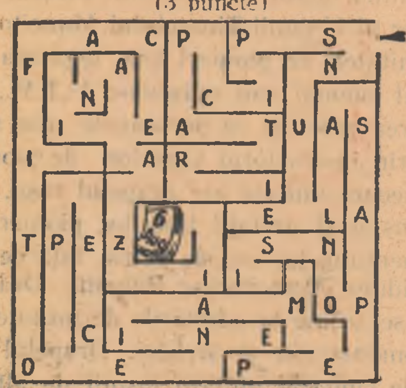

Orizontal: 1. — Găină pestriţă, duce veste lui Gheorghiţă (pl.). 2. Revistă satirică sovietică. 3. Ceea ce sunt „Pâine albă", „Bărăgan", „Drum fără pulbere" — Din nou. 4. Vânzătoare de in — Nume turcesc. 5. Sinus — Volum — 101 roman. 6. Două ace cap la cap (sau soţia ciobanului Faustulus) — Scrie cu fum pe cer. 7. Operă scrisă de Verdi — A dat foc Romei. 8. A spune problema. 9. Scrieri comico-satirice după o lucrare serioasă — Alecu Ruso. 10. Aşa sunt oamenii care luptă pentru pace — Adjectiv al notelor mici. 11. Pronume posesiv — Liber cugetător. 12. Gen de poezie — Vorba broaştei. 13. Animal marin care produce un lichid întrebuinţat la anumite tipărituri. — Alt gen de poezie.

Vertical: 1. Poezie pusă pe hârtie. — „...de soare", operă dramatică a lui Delavrancea. 2. Ceea ce ne-au lăsat Neculce, Ureche, etc. — Scrieri ce povestesc întâmplări... anuale. 3. Cei ce scriu romane — Comună în raionul Simleul Silvaniei. 4. Scrie în mitologie că a sburat spre soare. — Insemnări pe marginea unui manuscris. 5. Are 14 versuri grupate în două catrene şi două terţine. — „Ascultare"... muzicală! 6. Gen de poezie prin care autorul îşi exprimă admiraţia. (pl.) — Opere! — Nici ...pe jumătate! — Eugen Constantinescu. 7. Două treimi din Rin. — Despre cele din copilărie a scris Creangă. 8. Numele mic al unui mare scriitor sovietic — Leana E. Andrei. — Vestit fabulist antic. 9. Stea lângă Ursa Mare. — „Povestire din...", carte scrisă de Voroncova. 10. Nina Casian! — Ce scrişi de două ori?!

Proverb... în labirint

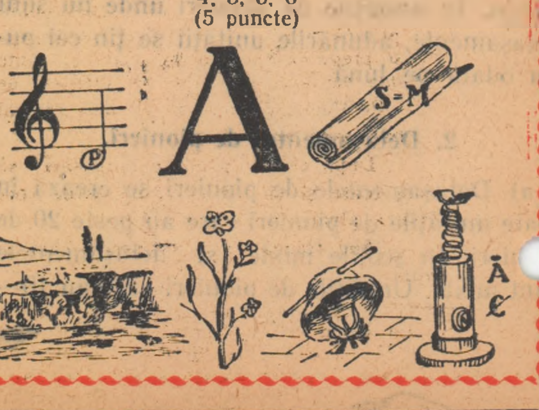
(3 puncte)

Pornind din colţul indicat de săgeată şi găsind drumul până la foaia de calendar, veţi afla un cunoscut proverb românesc.

Rebus

4, 5, 5, 6
(5 puncte)

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7 61.00, 7 60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. ... „I. V. Stalin" STAS — 3152 — 52